

Datum van
inontvangstneming

:

01/10/2020

Zaak C-396/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

30 juli 2020

Verwijzende rechter:

Kúria (hoogste rechterlijke instantie, Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

2 juli 2020

Verzoekende partij:

CHEP Equipment Pooling NV

Verwerende partij:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Beslissing

van de Kúria (hoogste rechterlijke instantie, Hongarije)

als cassatierechter

[OMISSIS]

Verzoekster: CHEP Equipment Pooling [NV] ([OMISSIS] Mechelen [OMISSIS], België)

[OMISSIS]

Verweerster: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (afdeling bezwaren van de nationale belasting- en douanediens, Hongarije) ([OMISSIS] Boedapest [OMISSIS])

[OMISSIS]

Voorwerp van het hoofdgeding: administratief besluit in belastingzaken

[OMISSIS]

Dictum

De Kúria (hoogste rechterlijke instantie, Hongarije) [OMISSIS] [aspecten van nationaal procesrecht] verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Dient artikel 20, lid 1, van richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in richtlijn 2006/112/EG vastgestelde teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf maar in een andere lidstaat gevestigd zijn aldus te worden uitgelegd dat de lidstaat van teruggaaf tot de slotsom kan komen dat het niet noodzakelijk is om aanvullende gegevens op te vragen en dat hij alle dienstige informatie heeft ontvangen om met betrekking tot het teruggaafverzoek een beschikking te kunnen geven, ook wanneer er ten nadele van de belastingplichtige onmiskenbare kwantitatieve verschillen bestaan tussen het teruggaafverzoek en de factuur, en evenredige toerekening niet aan de orde is?

Motivering

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 20, lid 1, en artikel 8, lid 2, onder e), van richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in richtlijn 2006/112/EG vastgestelde teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde [**Or. 2**] aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf maar in een andere lidstaat gevestigd zijn (hierna: „richtlijn”).

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

De általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (wet CXXVII van 2007 betreffende de belasting over de toegevoegde waarde; hierna: „btw-wet”).

§ 249, lid 1, btw-wet bepaalt: „De niet in het binnenland gevestigde belastingplichtige oefent zijn recht op teruggaaf van de belasting uit door middel van een schriftelijk verzoek (hierna: ‚teruggaafverzoek’) aan het bij wet aangewezen orgaan van de nationale belastingautoriteit.”

§ 251/F, lid 1, onder a), btw-wet luidt: „Indien de nationale belastingautoriteit op basis van de beschikbare gegevens en overige informatie van oordeel is dat het niet mogelijk is om een gefundeerde beslissing te nemen over het teruggaafverzoek, kan zij de niet in het binnenland gevestigde belastingplichtige binnen de in § 251/E, lid 1, bepaalde termijn schriftelijk om aanvullende gegevens en andere informatie verzoeken.”

In § 251/E, lid 1, btw-wet staat: „Tenzij in deze wet anders is bepaald, neemt de nationale belastingautoriteit binnen vier maanden een beslissing over het teruggaafverzoek.”

§ 251/F, lid 3, btw-wet bepaalt: „Het schriftelijk verzoek als bedoeld in de leden 1 en 2 kan het vereiste omvatten om het origineel of een afschrift over te leggen van het op naam van de niet in het binnenland gevestigde belastingplichtige gestelde document als bedoeld in § 127, lid 1, onder a), b) en c), waaruit de verrichting van de handeling blijkt, indien gereede twijfel bestaat over de rechtsgrondslag van de teruggaaf of het bedrag van de voorbelasting waarvan om teruggaaf wordt verzocht. De in § 250, lid 1, bepaalde maximumbedragen zijn in dit geval niet van toepassing.”

§ 127, lid 1, onder a), van de btw-wet luidt als volgt: „Een objectieve voorwaarde voor de uitoefening van het recht op aftrek is dat de belastingplichtige in het in artikel § 120, onder a), genoemde geval persoonlijk beschikt over een op zijn naam uitgereikte factuur waaruit de verrichting van de handeling blijkt.”

§ 120, onder a), van de btw-wet bepaalt: „Voor zover een – als zodanig handelende – belastingplichtige goederen of diensten gebruikt of anderszins exploiteert om belaste goederenleveringen of diensten te verrichten, mag hij van de door hem verschuldigde belasting de belasting aftrekken die een andere belastingplichtige – waaronder personen of entiteiten die zijn onderworpen aan de vereenvoudigde bedrijfsbelasting – hem in rekening heeft gebracht voor de verwerving van goederen en het gebruik van diensten.”

§ 4, lid 2, onder e), van a belföldön nem letelepedett adóalanyokat a Magyar Köztársaságban megillető általános forgalmiadó-visszatérítetési jognak, valamint a belföldön letelepedett adóalanyokat az Európai Közösség más tagállamában megillető hozzáadottértékadó-visszatérítetési jognak érvényesítésével kapcsolatos egyes rendelkezésekről szóló 32/2009. (XII. 21.) PM rendelet (reglement 32/2009 van de Hongaarse minister van Financiën van 21 december 2009 betreffende een aantal bepalingen inzake de uitoefening van het recht op btw-teruggaaf in Hongarije door niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen en van het recht op btw-teruggaaf in andere lidstaten van de Europese Unie door op het nationale grondgebied gevestigde belastingplichtigen; hierna „reglement”) luidt: „Naast het bepaalde in lid 1 bevat het teruggaafverzoek voor elk van de in § 127, lid 1, [Or. 3] onder a), c) en d), van de btw-wet genoemde documenten, gesteld op naam van de in een andere lidstaat van de Europese Unie gevestigde belastingplichtige en waaruit de verrichting van de handeling blijkt, de volgende gegevens: de btw-grondslag en het bedrag van de btw in Hongaarse forinten.

Korte uiteenzetting van de aan het cassatieberoep ten grondslag liggende feiten en van de motivering van het prejudiciële verzoek

- [1] Verzoekster, een in België opgerichte onderneming, is eigenaar van het Europese palletbedrijf CHEP. Zij kocht nieuwe pallets die ze vervolgens verhuurde aan haar

in verschillende landen van de Europese Unie gevestigde ondernemingen. De huurprijs voor de pallets werd gefactureerd onder een Belgisch fiscaal registratienummer.

- [2] Verzoekster heeft als in een andere EU-lidstaat gevestigde belastingplichtige op 28 september 2017 een verzoek ingediend tot teruggaaf van voorbelasting die zij over door haar tussen 1 januari 2016 en 31 december 2016 in Hongarije verworven goederen en diensten had betaald. Bij haar verzoek heeft zij een overzicht gevoegd met de kolommen „factuurnummer”, „factuurdatum”, „opsteller van de factuur”, „belastinggrondslag”, „belasting”, „aftrekbare belasting”, „omschrijving” en „codes”, alsmede de in het overzicht vermelde facturen. Verzoekster heeft in het overzicht ook facturen vermeld waarover de btw haar al ten dele of geheel was teruggegeven en facturen waarvan het werkelijke btw-bedrag op basis van de facturen lager was dan het in het verzoek vermelde bedrag. Het overzicht bevatte daarnaast ook posten waarvan het werkelijke btw-bedrag op basis van de facturen hoger was dan het in het verzoek vermelde bedrag.
- [3] De belastingautoriteit in eerste aanleg heeft verzoekster op 2 november 2017 verzocht om haar documenten en een verklaring te bezorgen over de omstandigheden rond de economische transacties die aan 143 facturen ten grondslag lagen. Na ontvangst van de aanvullende gegevens op 29 november 2017 heeft de belastingautoriteit in eerste aanleg het verzoek gedeeltelijk ingewilligd, waarbij zij de teruggaaf van 254 636 343 HUF aan btw heeft toegestaan en de teruggaaf van 92 803 004 HUF aan btw heeft afgewezen. De afwijzing had er deels mee te maken dat het gevorderde bedrag reeds geheel of gedeeltelijk was terugbetaald en deels dat § 247, lid 3, van de btw-wet de teruggaaf van een hoger btw-bedrag dan op de factuur is vermeld niet mogelijk maakt. In de gevallen waarin op het aan het verzoek gehechte overzicht een lager btw-bedrag was vermeld dan op de factuur, heeft de belastingdienst in eerste aanleg beslist dat het op het overzicht vermelde btw-bedrag werd teruggegeven.
- [4] Verweerster heeft de beslissing van de autoriteit in eerste aanleg bevestigd. Volgens haar motivering is het bedrag waarvan om teruggaaf wordt verzocht het belangrijkste element van het verzoek en levert de wijziging daarvan een nieuw verzoek op. De correctie van de administratieve fout waarnaar verzoekster in haar administratief beroep verwijst zou ook een dergelijk nieuw verzoek vormen. Verzoekster had evenwel niet de mogelijkheid om een nieuw verzoek in te dienen. Hoewel zij voor het betrokken jaar het verzoek reeds in het daaropvolgende jaar, derhalve vanaf januari 2017, mocht indienen, was zij daar immers pas op 28 september 2017 toe overgegaan, terwijl de vervaltermijn op 30 september 2017 was verstreken. De onjuiste opgave van het bedrag waarvan om teruggaaf wordt gevraagd en de datum van indiening zijn de verantwoordelijkheid van verzoekster. In verzoeksters geval konden de feiten duidelijk worden vastgesteld en was een rechtzetting niet nodig. Het kan niet van de belastingautoriteit worden verwacht dat zij zich in geval van foutieve opgave van gegevens in het verzoek vergewist van de oorzaak van die fout.

- [5] In het door haar ingestelde beroep in rechte heeft verzoekster om herziening van de beslissing van verweerster gevraagd voor zover deze betrekking heeft op de facturen waarvoor de terug te geven btw, onder verwijzing naar de gegevens in het bij het verzoek gevoegde overzicht, op een lager bedrag was vastgesteld dan het op de factuur [Or. 4] vermelde btw-bedrag.
- [6] De rechter in eerste aanleg heeft het beroep van verzoekster verworpen bij een vonnis dat in kracht van gewijsde is gegaan. Volgens de motivering van dat vonnis zijn het recht op teruggaaf, de inleiding van een procedure en de bepaling van het voor teruggaaf in aanmerking komend btw-bedrag in handen van de aanvrager/verzoekster. De argumentatie van verzoekster zou het verzoek zijn betekenis ontnemen, aangezien in dat geval overlegging van alleen die facturen waarop het recht op teruggaaf is gebaseerd zou volstaan en de belastingautoriteit verplicht zou zijn om in alle gevallen – behoudens gevallen van evenredige toerekening – teruggaaf van het maximumbedrag aan btw op basis van de factuur te gelasten. Verweerster kan slechts om aanvullende gegevens verzoeken wanneer deze noodzakelijk zijn om een gefundeerde beslissing te nemen of wanneer relevante informatie ontbreekt, waarvan in het onderhavige geval geen sprake was.
- [7] Met haar cassatieberoep vraagt verzoekster om vernietiging van het in kracht van gewijsde gegane vonnis in eerste aanleg en om toewijzing van haar verzoek. Zij betoogt dat dat vonnis in strijd is met het beginsel van fiscale neutraliteit dat is neergelegd in artikel 1, lid 2, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw-richtlijn”). De rechter in eerste aanleg heeft geen rekening gehouden met het algemene beginsel van waarborg van de belastingprocedure door uitsluitend te onderzoeken of voldaan was aan de technische regels van de teruggaafprocedure.
- [8] Tijdens de beoordeling van het cassatieberoep heeft de Kúria vastgesteld dat de toepasselijke voorschriften geen beperkingen bevatten met betrekking tot het aantal teruggaafverzoeken die binnen de vervaltermijn kunnen worden ingediend, met andere woorden, aanvragers kunnen hun eventuele eerdere fouten corrigeren door een nieuw verzoek in te dienen. In het geval van verzoeken die zijn ingediend op een datum die dicht bij de vervaltermijn ligt is het evenwel van belang om een passend antwoord te krijgen op de vraag of het mogelijk is om een gefundeerde beslissing op het verzoek te nemen wanneer de afwijkingen tussen de in het verzoek en op de overgelegde facturen vermelde btw-bedragen onopgehelderd zijn gebleven.
- [9] De op de feiten van het hoofdgeding toepasselijke Unierechtelijke en nationaalrechtelijke voorschriften zijn eensluidend. Het bedrag aan btw vormt krachtens zowel artikel 8, lid 2, onder e), van de richtlijn als § 4, lid 2, onder e), van het reglement een verplicht inhoudelijk element van het verzoek. Over de teruggaaf kan op grond van zowel artikel 20, lid 1, van de richtlijn als § 251/F, lid 3, van de btw-wet pas een beslissing worden genomen nadat alle dienstige

informatie is ontvangen om tot een gefundeerd oordeel te kunnen komen. Exacte kennis van het bedrag waarvan om teruggaaf wordt gevraagd wordt door zowel de richtlijn als de btw-wet als relevante informatie aangemerkt die nodig is om een gefundeerde beslissing te nemen. De richtlijn voorziet in de mogelijkheid om de aanvrager ter verkrijging van alle dienstige informatie om aanvullende gegevens te vragen wanneer het bestaan van een bepaalde vordering op goede gronden wordt betwijfeld. Ook de btw-wet biedt de mogelijkheid om de belastingplichtige om aanvullende gegevens te verzoeken indien gereede twijfel bestaat over het btw-bedrag waarvan om teruggaaf wordt verzocht.

- [10] De nationale belastingautoriteit stelt zich op het standpunt dat de aanvrager de omvang van de zaak bepaalt, waaruit volgt dat de belastingautoriteit het btw-bedrag waarvan om teruggaaf wordt verzocht alleen kan betwijfelen in verband met een vergissing die aan de economische transactie kleeft of wanneer het btw-bedrag dat wordt teruggevraagd het wettelijk toegestane bedrag overschrijdt.
- [11] In verband met de richtlijn rijst de uitleggingsvraag of de nationale belastingautoriteit zich in geval van een verschil ten nadele van de belastingplichtige op het standpunt kan stellen dat zij alle dienstige informatie heeft ontvangen om een gefundeerde beslissing over de teruggaaf **[Or. 5]** te kunnen nemen, ook indien zij de belastingplichtige niet om aanvullende gegevens heeft gevraagd. Met andere woorden, of een geconstateerde afwijking tussen de in het verzoek en op de facturen vermelde bedragen geen dienstige informatie is waarover de belastingautoriteit aanvullende gegevens moet opvragen, zodat zij niet verplicht is om de aandacht op deze gebreken in het verzoek te vestigen.
- [12] De Kúria is evenwel van oordeel dat de nationale belastingdienst de juistheid van het verzoek eveneens op goede gronden kan betwijfelen wanneer het in het verzoek vermelde btw-bedrag waarvan om teruggaaf wordt verzocht lager is dan het op de factuur vermelde bedrag, alsook wanneer in het verzoek foutief een maatstaf van heffing is vermeld die verschilt van die op de factuur. Een gefundeerde beslissing kan ook in deze gevallen pas na het opvragen van aanvullende gegevens worden genomen.

[13] [OMISSIS] [aspecten van nationaal procesrecht]

Boedapest, 2 juli 2020

[OMISSIS] [ondertekeningen]